

ΣΥΛΒΙΑ ΠΛΑΘ

Το κοστουμι-δε-με-μέλει και άλλες ιστορίες για παιδιά

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το κοστούμι-δε-με-μέλει

11

Η κουζίνα της κυρίας Κερασάκη

37

Το Βιβλίο Κρεβάτι

55

Το κοστούμι-δε-μέλει

Παύλος

Αιμίλιος

Όττο

Ο Μαξ Νιξ ήταν επτά χρονών κι ήταν ο μικρότερος απ' όλα τα επτά αδέρφια. Πρώτος, και στο μπί και στα χρόνια, ερχόταν ο Παύλος· μετά ο Αιμίλιος, έπειτα ο Όττο, ο Βάλτερ, ο Χιούγκο, ο Γιόχαν και τελευταίος ο Μαξ.

Ολόκληρο τ' όνομα του Μαξ ήταν Μαξιμιλιανός, αλλά, επειδή ήταν μόλις επτά, τι να το 'κανε ένα τόσο μεγάλο όνομα; Έτσι, όλοι τον φώναζαν σκέτα Μαξ.

Ο Μαξ ζούσε με τη μαμά και τον μπαμπά Νιξ και τα έξι του αδέρφια σ' ένα χωριουδάκι που το λέγανε Γουίνκελμπουργκ, στη μέση της πλαγιάς ενός απότομου βουνού.

Βάλτερ

Χιούγκο

Γιόχαν

Μαξ

Το βουνό είχε τρεις κορφές. Και οι τρεις κορφές, χειμώνα καλοκαίρι, φορούσαν σκούφους από χιόνι, που έμοιαζαν με τρεις μεγάλες κουταλιές παγωτό βανίλια. Τις νύχτες, όταν έβγαινε το φεγγάρι, στρογγυλό και λαμπερό σαν πορτοκαλί μπαλόνι, άκουγαν τις αλεπούδες ν' αλυχτάνε στο σκοτεινό πευκοδάσος ψηλά, πάνω απ' το σπίτι του Μαξ. Τις καθαρές ηλιόλουστες μέρες έβλεπες το ποτάμι να παίζει τα βλέφαρά του πέρα μακριά, κάτω στην κοιλάδα, στενούλι και λεπτό σαν ασημένια κορδέλα.

Ο Μαξ τον αγαπούσε τον τόπο όπου έμενε.

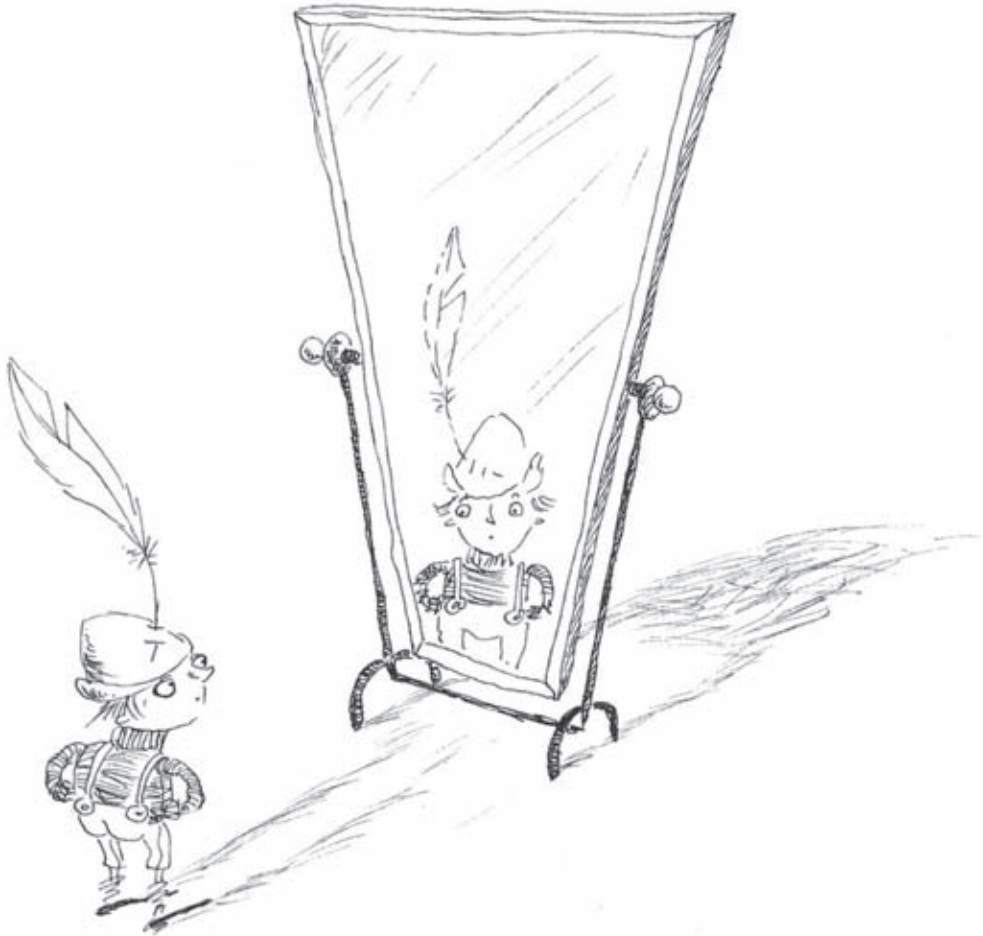
Ο Μαξ ήταν ευτυχισμένος, κι ένα πράγμα τού έλειπε.

Περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο στον κόσμο ο Μαξ ήθελε ένα δικό του κοστούμι.

Είχε ένα πράσινο πουλόβερ και πράσινες μάλλινες κάλτσες κι ένα πράσινο καστόρινο κυνηγετικό καπελάκι με φτερό γαλοπούλας. Ως κι ένα ωραίο πέτσινο κοντό παντελόνι κι είχε, με σκαλιστά κοκάλινα κουμπιά. Αλλά όλοι ξέρουν πως ένα πουλόβερ κι ένα κοντό παντελόνι δεν είναι το ίδιο πράγμα μ' ένα κοστούμι φτιαγμένο παραγγελία, με μακρύ παντελόνι κι όμοιο σακάκι.

Όπου κι αν κοίταζε ο Μαξ Νιξ στο Γουίνκελμπουργκ—ανατολή, δύση, βορρά, νότο, ψηλά, χαμηλά κι ολόγυρα—, έβλεπε ανθρώπους να φοράνε κοστούμια. Μερικοί είχαν κο-

στούμια για τη δουλειά, κι αυτά ήταν πολύ ανθεκτικά κοστούμια, από καφέ ή γκρι ύφασμα. Άλλοι, πάλι, είχαν κοστούμια για γάμους, κι αυτά ήταν πολύ ωραία κοστούμια με ριγωτά μεταξωτά γιλέκα. Μερικοί είχαν κοστούμια για το σκι, κι αυτά ήταν χαρούμενα μπλε ή κόκκινα κοστούμια με σειρές από νιφάδες ή λουλούδια του χιονιού κεντημένα στα μανίκια και στον γιακά.

Μερικοί άνθρωποι είχαν καλοκαιρινά λινά κοστούμια, άσπρα και τριζάτα σαν χαρτί για γράμματα. Ο μπαμπάς Νιξ και ο Παύλος και ο Αιμίλιος και ο Όττο και ο Βάλτερ και ο Χιούγκο και ο Γιόχαν είχαν όλοι τους κοστούμια. Όλοι, μα όλοι στο βουνό είχαν κάποιου είδους κοστούμι. Όλοι, εκτός από τον Μαξ.

Τώρα, ο Μαξ δεν ήθελε κοστούμι μόνο για τη δουλειά
(θα 'ταν πολύ χοντροκομμένο)

ούτε μόνο για γάμους

(θα 'ταν πολύ φανταχτερό)

ούτε μόνο για σκι

(θα 'ταν πολύ ζεστό)

ούτε μόνο για το καλοκαίρι

(θα 'ταν πολύ δροσερό).

Ήθελε ένα κοστούμι για όλο τον χρόνο.

Ήθελε ένα κοστούμι για όλες τις περιστάσεις.

Να μην είναι ένα πολύ χοντροκομμένο κοστούμι, και να το έχει για γενέθλια και γιορτές, να μην είναι πολύ φανταχτερό, και να το έχει για το σχολείο και για να αρμέγει τις αγελάδες πίσω στον στάβλο. Να μην είναι ένα κοστούμι πολύ ζεστό, και να το έχει για πεζοπορίες τον Ιούλιο, ούτε να είναι πολύ δροσερό, και να το έχει για τσουλήθρες με το έλκηθρο στα χιόνια.

Αν ο Μαξ είχε ένα κοστούμι για όλο τον χρόνο, ο χασάπης και ο φούρναρης και ο σιδεράς κι ο χρυσοχόος κι ο γανωματής κι ο ράφτης κι ο ξενοδόχος κι ο δάσκαλος κι ο μπακάλης κι οι νοικοκυράδες κι ο παπάς κι ο δήμαρχος κι ο καθένας στο Γουίνκελμπουργκ θα 'τρεχε στις πόρτες και στα παράθυρα σαν εκείνος θα περνούσε. «Για κοίτα!» θα ψιθύριζε ο ένας στον άλλο. «Περνάει ο Μαξιμιλιανός με το καταπληκτικό του κοστούμι!»)

